

ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΔΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΤΕΝΤΥ ΓΟΥΩΛΤΕΡ

ΟΙ ΕΚΑΤΟ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΙ^(*)

Λαίδη Μύριαι Σκώτ μπήκε κάτω-
χρη στό σαλόνι της Λαίδης Τζάφερσον.
— Θεέ μου! Ψιθύρισε. Δώστε μου
κάτι να πιω για να συνέλθω. Νοιώθω
ὅτι θά αγγίξω το μαγάλο μου.

Καὶ ἔσπασε σ' ἕνα ὑστεριῶν τὸν πόνον τοῦ οὐρανοῦ.

κο καὶ ἀπέλευθεν πλάνα. "Οἶδες ὃ κόσμοι
ποτὲ βρισκόταν ἔξειν τὴν ὥρα στὸ σα-
λῶνι, ἀναστατώθηκε. 'Ο καθένας ἔτρεψε
να περιποιήσῃ τὴν ὥραν οὐρανῷ Λαίδη και-
τα τὴν βοηθητὴν νὰ συνέλθῃ. Ο δύστο-
τέωρες Θύμωνες μάλιστα έθεσεν πάνω
τὴν μεταράφουν σ' ἓν δομά-
τιο, να τὴν ζωλώσουν σ' ἕνα κρεβάτιο
κι' βασέσαι της ἔναντι μια ἔνεσι για νά-
κινσάνουν τα νεῦρα της. 'Χατόπεδο
οταν μάρκετ ὥρα ότι δουν νὰ συνέλθη-
ται μετά πάνω τέλος νὰ μιλήσης δηγή-
της με ζωηρά λόγια, δι της είχε συμ-
βι.

— Στή Σέντραλ Στρήτ, τούς είπε, την αυτοκίνητό μου πάτησε έναν άνθρωπο. "Ακουσει τις άγριες κραυγές του και τάχισαν ανάτριχαστικό σπάσιμο τῶν κοκκάλων της ηλιμημψίζη τὸ λιθόστρωτο. "Α, αὐτή ήταν μια άπο της ζωή μου!

του κι' είδα τὸ αἷμα τον νά πλημμυρίζῃ τὸ λιθόστρωτο. "Α, αὐτὴ ἡ σκηνὴ μοῦ ἔκοψε πολλὰ χρόνια ἀπὸ τῇ ζωῇ μου!

Οι καλέσμενοι της Τάξης φερουν ἀτέφωγαν νέ σοκολιάσουν ἀντό τὸ πραγματικό δυνατήμην ή νά του δύσουν πομειψη σημασία. Ἀρκετήμαν γνα διαβεβαίωσαν τὴν Λαϊδή Σχοινὶ δῆτι ἂν τὸ λάθος ήταν τοῦ ἀγώνωστού σύντιτον τῶν ιστορίες τῶν δικαιοστηρίων καὶ τῆς συνεπήρων νά πάρει σύντιτο της για νά ξεκουράσθηκε. Κάτοιος μάλιστα προθυμοποιήθηκε νά τη συνοδεύει.

— Οταν η Λαϊδη Σκοτ είναι, τότε όλοι αρχίσανται νά συζητάνε ζωγράφικά τό δυντήχημα και νά καταχρίνουν ανθητρά τήν μνημονία Λαϊδηα — Ή άπροσεξία της, δήλωνε νά μισσες Τζάφερσον, δὲν έχει δώσα

"Οταν χρατάει το βολάν του αυτοκινήτου νομίζει ότι παιζει με τις κουκλές της. Πολέ φοβούδημαι ότι αντέ τη φορά θα την πληρώσω πολύ ασχήμα.

— Αρνής τῆς γηραιότης είμαι καὶ ἔγω, είτε μὲ θλιψίην ἔνας ἄλλος. Ἡ τίνεις της θά την κάπουν νά υποφέρῃ πολύ. Πρώτη φορά σίδες δράζουμεν νά είδα τὸν γραφασμένο τοῦ θυσίουν πρόσωπο.

"Όλοι συμφώνησαν με την παρατήρηση του.

— Ἐστεις τὶ λέπε : Ρότησε ἡ Λαΐδη Τζέ¹
φερούσα τὸν λογαρ̄ Τζών Μελέκην . Ἀσφαλί-
σαισα δὲ μόνος που μπορεῖ να διατισθώ-
σετε ἀν̄ ήταν σωστά τα λόγια του φίλου μαζί²
Σέρδου διτ̄ ἔχετε λάβει μέρος σ' όλους τους
πολεύοντες καὶ οὐ είσαστε πάντα ἀπὸ τοὺς ή-
ρων τῶν μαζῶν .

Ο λοχαγός Μπέιλυ όποκλίθηκε μ' εὐγένεια.

— Σάς παρακαλώ Λαΐδη, της είτε, μήπως βαθύτερα τα πάραμα. Έκανα απλώς την καθήκοντα μου σαν "Αγγλος". Ήφεις έτσι μόνον επεινού πού μείνων στο πεδίο της τιμῆς! Εμεις δέν ξέρουμε θέσι στην καρυγγούς τους! Εμεις ζούμε. Κι' αυτό είναι μη μελετώντα απόδειξις της δευτίας για ένα σεριτιώτα! Όστρον δέν μπορώ να μήν απαντήσω στην έφορτη σας. Όμολογο διτί έχω δηλώσω πιο τρομαγμένο πρόσωπο από της Λαΐδη Μύριαι Σκονή. Κι' ότι μόνο ένα, αλλά δύο λόγο σεριτιώταν!

Οι φίλοι τῆς Λαΐδης Τεύχεργον μαζεύουν
τραγανά γύρω από τὸν λοχαγὸν Μέτελο πεφεύγον
γοιν' αἰδούσονται τὴν ιστορίαν του. Ἐκείνοι
παρακάλεσον τὴν σίκαδεστοναὶ νὰ δώσῃ ἐντο
καὶ νὰ σύμβουν στὸν πάντα τῆς αιθανότητος, καὶ' εἰ
καὶ μέστον τὸν πάλιν συντονοῦν. ἔνων ἔξι
χιλίων σκέπτεται πάθει θύρωσθο τοὺς δρόμους τού

(*) Τὸ παραπάνο διῆγμα ἔγουσθι κατέτην ἐποχὴ τοῦ πολέμου, ὅποτε οἱ Σύμμαχοι γιὰ μάχην προπανήντας, προποτθόσαν να παραστήσουν τοὺς Γερμανοὺς ὥς βαρύστων καὶ ἀπολεῖστον. Ὡμότετρες διεποδήθησαν βέβαια τόσο ἀπὸ τοὺς Συμμάχους, ὃς καὶ ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς. Μᾶς τὰ φριγά ἐγκλήματα ποὺ ἀποδίδει Ἐγγίλος συγγραφεὺς τοῦ δημήτρατος σεύς Γερμανούς, εἰνε. διαιρόγραμμα τῆς φαντασίας του.

διηγήθηκε τὴν πιὸ ἀνατριχιαστικὴν ιστορίαν ποὺ ἄκουσαν ποτὲ ἄγνωποι.

— Γαί γ' ἀφριγγῆ κανεὶς μᾶς τρομακτῇ ἵστορίᾳ, ἀκόμα κι' ἔνα παπαδύνι, πρέπει νὰ δημιουργήῃ πρότειν την κατάλληλη ἀτμόσφαιρα. Γ' αὐτὸς σας παρεξαλένει νὰ θρύβετε τὸ φῶς, νὰ μὴ σχολιάζετε τὰ λόγια μου καὶ πρὸ πάντων νὰ μή με διασπάτετε. Ετοι μονάχα θὰ ἐρθῆτε στὴν κατάλληλη ψυχολογικὴ κατάσταση που θὰ σᾶς κάννα νὰ καταλάβετε τὴν ιστορία μου. Σᾶς εἰδοποιῶ ὅμως ότι δύοις δὲν αἰσθάνετε καλά τὰ νεῦρα τους, να φημ. Είνε ο μόνος τρόπος για νὰ γυνωσθεῖ ἀπὸ τοὺς ἄπλωτους ἔμμάτες.

Μπλερών επιστέ ποτε με τα σύν ζεύρι το κεφάλι του, εμείνε ενα λεπτό της άνωσ ήμιτος και τέλος με την πόντωσή φωνή άρχοντας την ιστορία του.

Τότε καιρό πού είλαν άρχοντις ή τρομακιές επιζευγήσεις τον Βεργέντην ήμουν άπετσαμένος στο έπιτελο του θρόνου Συνεπάγματος. Ή δουλειά μου ήταν να διαβιβάσω τά διάφορα τηλεγραφήματα και τις αναφορές στην διοικητή και να την πληροφορώ για δι, τι συνέβαιναν στόν τομέα της δράσεώς μου. «Εφέρε βαρύτερο αντή την δυσμένεια της τύχης μου πού με είλε αναγκάστη να μοντάζω μέσα στο υγρό αντίστηκο του έπιτελουν και διάβασα ανόρεξτα διά τα παφάνοντας και τις αναφορές του συντάγματος. Ή έπιστημη γλώσσα τῶν ἐγγράφων μιν τοπίκες τη νεύρα. Επίτη δηδούλευν μηχανικά και δεν είλε κανέναν ένδιαφέρον. Στις άρχες διών το Φεβρουαρίου τη πράγματα άλλασσαν πολλά. Κάθε μέρα άρχοντας για τα παθηθώνταν αναφορές γιά διάφορες αυγούσσοδες με τὸν έχθρο, για τροφεις πυρακιές κωδιών και για τ' ἀπάνθιστα βασανιστήμα τῶν αιγαλοτεον. Κάθε νύχτα ἔνα σορό Γερμανόν ταυτώθωναν να φθάνουν ὡς τις γραμμές μας, γ' ἄρ- πλαστον τούς σπρατιώτες μας που κοιμούσσονταν σάν πεθαμένοι από τὴν κούραστα και τις καυσογειες και νά τοὺς παραστόντων μαζινά η νά τοὺς οὐδέτον τὸ λαύρον ἐτί τόπον!

κορόνη το λαμπτικό είτε τοπικό.
Ο διουκής έβαλες τότε ἔδωσε ἐντολή νά σχηματισθή ἔννα ειδικό σώμα γυναικοφοριού, το οποίο νά ἔχῃ την φροντίδα τῆς ἀσφαλείας στην τήσις τῶν σπαστικῶν μαζί την ὥραν τῆς ἀναπάσασεών τους. Από το σώμα ἀποτέλεσθε ἀπό ἕκατο θυμῷλευς ἀ·δρες που είχαν διακινθῆ σε περασμένες μάχες, είχε γνωστάνει εἰδικά κι είχε τοποθετηθῆ γύρω στα χαρακώματα ἐφόδιασμένον μ· ὅλα τά μέσα της ἀμύνης. Με την προτίτη εμφάνιση τού ἔθνους, θα μαρτυροῦσαν σέ δυο λεπτά τῆς ὥρας γ' ἀναστάτωσαν τά πάντα.

Καὶ πράγματι, μετὰ δύο μέρες, μιᾶ σκοτεινῆ νίκαια τὸ σῶμα τῶν νυχτοφουσῶν ὄχησεσσος στὸ πῦρ ὅλως· τοὺς στρατιώτες. Πεντήν Γερμανούς συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ πουνεκτίσθησαν ἀμέφονος, γιατὶ ζα-
ραχτηρίστηκαν ὡς ἀπάσιοι δολοφόνοι. Υ-
στεροὶ απὸ τρεῖς μέρες πάλι ἢ στρατιώτες
ζάναν καινούργια συγκομιδὴ «χοιρομεῖον»,
ὅποις λέγων κορούδεντικά τοὺς αἰχμαλωτούς.
Κι' αντὶ ἣ δουλειά συνεξιστηκε σωτερές
τριάντα μέρες.

"Ενα ποιη διως όλο το σύνταγμα άναστατώθηκε. Κι οι έκαπι νυχτερόφυουροι ελγαν ξαπανιθή από τις σκοτιές τους. Κανείς δὲν ήσεψε τι άπειναν. Θελέγει δηι είχε ανοίξει η γη και τοις είχε καταπιει. Ο διοικητής που έσαν αυτοπρόσωπος τις άναυξεις, δὲν μπόρεσε να μάθη τίτοτε. Το μόνο που άνακαλόνταν ήταν δηι διέξεις η σκοτιές μηδιάν μια βαρεία μυρδανία αιδένηα, διότις στους γειωψυχηνών, θαλάμους τών νοσοκομείων. Δεν υπήρχε άμφιβολία δηι οι στρατιώτες είχαν ναρκωθή κι είχαν άπαχθη από τους Γερμανούς !

Ο διοικητής τοῦ ἔθου συντάγματος κόντεψε νᾶ χάρα τὸ μανδύ του ἀπὸ τὴ στονάκη του. Τὸ θάνατον τῶν Γερμανῶν τὸν τρέλλαισαν. Δίχως νᾶ διατάσσει έκανε ήνα επειδόν γεγγαφό στὸ στρατηγεῖο καὶ ζήτησε νᾶ τοῦ ἐπιτέλεος καὶ νᾶ δόση ένα καὶ μάθησαν στους Γερμανούς έκθεντας συγχρόνους καὶ τὸ ἀντριχιαστικὰ γεγονότα. Φαίνεται ὅμως διτὶ αὐτῇ ἡ ἀναφορά δὲν ἔφεται ποτὲ στὸ στρατηγεῖο γιατὶ μάταια περιμένειν αἴπαντοι μά δόλσηρον ἐβδομάδα. Τότε ὁ συνταγματάρχης ουν καλέσας στὴ σκηνὴ του τους ὑποικιατούς καὶ τοὺς εἰτε :

— Κύριοι, έχαρτο στρατιώτες μας ξενεπέλασησαν κατά τὸν πὺδ ἀπόιον τρόπο. Δέξεσθε νὰ μὲ βοηθήσω νὰ τοὺς ἐδικηδοῦμε; Προσέβετε μόνο γιατὶ οἱ κανονισμοὶ δὲν δαπεινόνται.

Μόλις συμφώνησαν μαζί του, "Ετσι ωργανώθηκε μιά ξαφνική επίθεση κατά των Γερμανούχωρις να τὸ ζέδη τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖο. Η μάχη διέπαυσε τον πολιτικό της οικονομικό πόλεμο.

Tά κοράκια τοὺς ἔτοιμαν τὶς αὔρων !..

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΩΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤΑ ΆΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιά)

Ροῦθ Πάτερος είνε μιὰ ἀπὸ τις πιὸ χαριτωμένες «θεντέτες» της «Φόδ̄-Πίλμ». Στο Χόλλυγουντ δὲ είνε γνωστή με τόνους ὡς ψωφητή μάγισσα, γιατὶ είνε ὁ μόνος αἴστερας ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴν μαντικὴ τέχνη καὶ τὰ σκοτεινὰ μυστήρια τῆς μαγείας. Τα «Κινηματογραφικά Νέα» τῆς φιλομουσώλεως Αναφένουσαν ὅτι βίβλοι της έχειν εἶνα ἀπόκρυφα διαμεμόσια σοῦ δοιοί κλείνεται ἡ Ρούθ Πάτερος σούς δταν πρόσφατα νὰ ἐτοιμάσῃ κανένα φίλτρο! «Ἄν πιστεύουμε στὶς κακογλωσίες ὡς ψωφητὴ «θεντέτα» κάνει χρυσοὺς δουκείες μὲ τοὺς διάφοροὺς θεαματάσ της, οἱ δόποι θέλουν είναι μαγικὸν γαταρικὸν ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη τους γόνησσα. Συνήθως αὐτά τὰ γιατικά είνε φίλες, βαταίναι καὶ ἀγρια λουκούδια. Ή Ρούθ Πάτερος πιστεύει σοφάρα δτι μπορεῖ νὰ γιατρέψῃ δλες τις ἀρρώστιες τῆς Ψυχῆς κι' οἱ Ἀμερικανοὶ ποὺ είνε ἀδιόρθωτοι μεγάλα παιδιά, διασκεδάζουν μαζίν της.

Αυτή ώστόσο ή μανία της μις Πάτερουν^{θυμίζει} μιάν άλλη πού είχε κυριεύσει τὸν περασμένο χόρο την Μόργα Λόδη, τὴν γορτευτικὴν «μοιραίαν» γυναικα τῆς φιλούπολεως.^{Η Μόργα Λόδη} ἀγαπούσε νά ἔχηγη τὰ δινεια! Κάθε μέρα λοιπὸν ἄκουγε προσεκτικά τις φίλες της νά της διηγούνται τὸν ανειρεμένο βράδυν και κατόπιν ἀφού απεκτόπιαν λίγα τους ἀπάντιούς, χωρις νά κάνη ποτὲ λάθος στις ἔχηγησεις πον ἐδίνε. «Εχει δηλαδή μια διαβολεύη μαντική Ικανότητα ή δοτοια και σήμερα ἀκόμη τὴν προφυλάξι από τὰ διάφορα ἀπρόσωπα. Διηγούνται δὲ για τὴν Μόργα Λόδη ἐνισ ουσοδ σχετικές Ιστορίες. Ίδου μία ἀπ' αυτές :

Μιά φορά έπροσκειτο να «γυρίση» μιά πολύ έπικινδυνή σκηνή στό δάσος του Χόλιγουντ. Θά έτρεχε δηλαδή με την άλογο της ανάμεσα στα δέντρα, όπου πηδούσε διάφορα έμποδια σαν γυμνασμένος το κέρκευ και τέλος την περνούσε από ένα μέρος του δάσους τόποιο είχε αρρέψει φωτιά. Η Μόνια Λόδι, που είναι μια πρώτης τάξεως ιππεύτρια δεν έφερε καμια αντίσχοιη για όλη αυτά τα... γυμνάσια. Κι έκλεισε ραντεβού για την Τζένη μέρος το πρωί με το σκηνοθέτη της. Την ίδια ώρα όμως η Μόνια Λόδι είδε ένα πολύ ασχημονεύτριο πού την έκανε τη πρωτιά να σηκωθῇ με λαγούδικη.

— Είνε τρομερό, ψιθύρισε, μου φαίνεται
ὅτι κάποιος θά πεθάνη ! "Όχι, δὲν πρέπει

μανοί ἀνάγκασθηκαν νὰ ὑποχωρήσουν ἀμέτε
χιλιόμετρα και ν' ἄφθονος στὰ χέρια μας τρι-
ακόπια αἰγαλώποτος. Είμαστε λοιπὸν ἔνθυ-
σιασμένοι από τὸ κατόδημα μας κι ἀρδόν
διασκεδάζεις. Ξαπλωθήκαμε γάρ νὰ ἔξουσια
πούστη 'Αλλά τὰ ἐξηγεδόνατα ένας ἀέρας ποὺ
σηκωθήκε μέσι επνίες μὲν φορέψῃ δυσοδια-

— Θά είνε τίποτε ἄταφοι στρατιώτες, είτε ὁ διοικητής κι' ἔδωρε ἐντολή σ' ἓνα ἀπόστασμα νὰ τούς βρῇ καὶ νὰ τούς θάψῃ.

Μα το αποτύπωσα ζημίεψαν κι' αρχόντη δεν είχε έπιστρεψει. Τότε ανέβαινα έγον όλη τους ανακαλώντα. Ήπαρα λαϊτόν το λόγο μου και προ-
χώρησα στον κάμπο. Μα διαν έφεσα στην κορυφή ένως μικρού λό-
φου του έχασα από τη φρίκη μου. Είχαν άντικυόντες τους στρατιώτες
της αποστολής μας μελανιανέμους από το φόρο τους και από τη μάτια
πεταγμένους από τις κόργκες. Είχαν πεθάνει από συγκοτή. Μα τι άφησε
τους είχε τρομοκρατήσει τόσο πολύ; Άλτο δεν άργησα να τό καταλα-
βω, διαν άντικυσα πάνω στον οδόντων ήσαν ομήρος από κοράκια που
εξαρκόνταν απάσια και πού έφεραν βόλτες πάνω από μια χαράδρα. Έ-
τρεξα τότε πρός το μέρος των έκει, μά το θέαμα που παρουσιάσθηκε
στα μάτια μου ήταν απάσιο. Στο βράδος της πάνω σ' ένα σωρό άγκο-
νες κρεμόντουσαν σε πολλάσια. Τα κοράκια, καθισμένα
στα πολλάσια τους, κατέπιεν άνθρωποι σε πεντάλευτες σάρκες των δυ-
στυχισμένων. Τό θέαμα ήταν άληθεια ανάτριχαστικό κι' άποφοι πάν-
τες δρεπλάθηκα. Λεν άργησα να καταλύω στα αυτοί οι άνθρωποι πάν-
ταν ο νικηφόρους μας, τους όποιους είχαν άδηγησε ως έκει οι
Γερμανοί και τους είχαν κρεμάσει. Φινάτει δέ ότι τη δάσκαλαια εί-
χε άντικυότες τους σε σελεύτες τους τη νύχτα που περιφόρωνταν κι' οι ά-
πλοικοι στρατιώτες είχαν πεθάνει από τον τρόμο τους, ό ποιος είχε
δημιουργήσει την απάσια σφραγίδα του πάνω στο πρόσωπο τους. Κι' αντί
ή ξεφάντα ήταν η πιο φρική πού είδα στη ζωή μου.

Οι καλεσμένοι της Λαϊκής Τάξεως δέν πλούσιων νά πούν ωντε
λεύτη στον λαχαγό Μπέλου. Τὸν ἀφροτὸν νά συνέλθῃ ἀπὸ τὴν ἀγωνία
λεύτης τῆς ἀνάμνησεως γιατὶ τὸν εἰχαν δέν νά σπαρταφάνησαν τὸ ψάμι
ἀπὸ τὴν φρίκη του στὴν ἀνάμνησι τὸν ἔκαπο κρεμασμένων.

ТЕНТУ ГОУОАТЕР

"H μεσίμηνος βεντέτα. "Ιοεν Ντελού

νὰ «γυρισθῆ» αὐτὴ ἡ σκηνὴ σήμερα.

Κι ειδοποίησε τὸ σκηνοθέτη τὴν οἵταν ἀδάπτεται. Μὰ ὅλες ἡ ἐπουμάσιες είχαν γίνει πειά. Ὁ σκηνοθέτης ἦταν ἀδύνατον να διεύρει τὸ κόσμο που είχε κουβαλήσει από τὸ ἔξτημερώματα στὸ δάσος. Στὴν ἀπέλιπσιον τοῦ λοιποῦ σκέψητε τὸν ἀντικαταστῆται τὴν Μύργα. Λόδι μὲ μιὰ ἀλλή δάσηη κατέλιχτενα ποὺ τῆς ἐμοιαζε πολὺ. Κατόπιν, ειδοποίησε σχετικῶς τὴν βεντέτα. Μὰ ἡ Μύργα Λόδι τὸ πάντηστε διτ αὐτὴ ἡ σκηνὴ δεν ἐπέτρεψε νά γιριζόταν εκείνη τῇ μέρᾳ. Ὁ σκηνοθέτης ὀμώας δὲν τὴν ἀκούσει. Και τὸ ἀπότελεσμα ήταν νά βρῃ τραγυδὸν δάνατο μέσα στὶς φλόγες ἡ ἀτυχὴ σωασία τῆς Μύργα Λόδι, γιατὶ τὸ ἀλογό της ἀφήνιασε τὸν ἑτρεχε διαφράκτη μέσα στὴ φωτιά!

Κι' αὐτῇ ἡ προβλέψις τοῦ κινδύνου ἔκανε τόση ἐντύπωσι στοὺς θυμαστάς τῆς Μύρρα Λόδη, ὡστε πολλοὶ ἀκόμη καὶ σήμερα τὴν παρακαλούνταν τὰ τούς ἑξηγήση τὰ δινειρὰ τους.

Στή φιλομόσπολι δῶ καὶ λίγες μέρες τελειώσει τὸ «γύναικα» τοῦ φίλου μὲν ὅποιο πρωταγωνιστεῖ ἡ χαροπολέμη Κλαίρη Τρέβον καὶ τὸ όποιο ἔχει τίτλο τὸ «Πλοϊό του Σατανᾶ». Πρόκειται γὰρ εἶναι παράδοξο ἐγώ πασιν ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ κανόντων τοὺς φίλους του κινηματογράφου να περιέχει συγκέντρως ἀληθησμάτων συγκίνεσεων.

"Ενας κομμωτής του Χόλλυγουντ βρήκε τό μυστικό της αίωνιας νεότητος. Κατέφερε δηλαδή νά κάνη όλες τις πελάτισσές του γοητευτικές.

Στις συνεντεύξεις πού έδωσε στους «Αμερικανούς δημοσιογράφους δήλωσε ότι αύτό το μυστικό κρύβεται στον τρόπο του χτενίσματος των γυναικείων μαλλιών, καθώς και στο μακρύγιασμό του προσώπου».

— Όλες οι «βεντέτες», τούς είπε, πάνω στην όθντα είνε πεντάμορφες. Γιατί λοιπόν νὰ μήν είνε και στην καθημερινή ζωή τους; Γι' αυτὸν προσποιήθη να βρώ ως καταλληλού χτενίσμα πον τις κάνει νέες καὶ γονητεῖ ἐξεις και κατόπιν τὸ ειδικὸν μακριγάγη πον χρειάζεται καθεμία τους. Ή επιτυχία μον είνε πάντοτε ἔξτησαλιμένη. Θέλεται ἐννα παράδειγμα: Η Νόρμα Σηρεφ, στην πραγματικότητα, είνε μία συμπαθής γυναίκα, στην όθντα δώμας είνε μία ἀκατανίκητη γόνισσα, χάρις στὸν τρόπο τοῦ χτενίσματος της. «Ας προσέχουν λοιπὸν ή γυναίκες, Όλες η μόδες τῶν μαλλιών δὲν ταιριάζουν ὅτικες τις φυσιογνωμίες.

Κι, άλληεια αύτός ο κομμωτής κάνει άληθινά θαύματα και φυσικά θησαυρίζει!

Η Φράνσις Ντράϊκ, ή όποια έχει πρωταγωνιστησε σ' ένα σωρό φιλμ της «Παραμύθια» λανσάρει τώρα στη φιλμοπολί μια πολύ καριτούμενη μόδα. Η βραδινή τουαλέτα της συστίζεται πάντα από ένα υπέροχο διάδημα από φυσικά άνηθρα, μαζί υπέρβολη καλλιτεχνία γίγνεται στη φυσιογνωμία της. «Ετοι η Φράνσις Ντράϊκ, ένινε άφορμή να γεννιείται η δι στόλιμη των μαλλιών με φυσικά άνηθρα σ' όλες τις πομπές του Νέου Κάρνιερ.

Ο Μιλτόν, ο «βασιλής των τεμαπατέρων», λίγο ακόμα και θά κλείνονταν στη φυλακή αὐτές τις μέρες. Ο λόγος ήταν ότι δεν πήληφεν τοὺς ἔφαντους τῶν εἰσοδοῦλων του. Εποιεῖ εξέδοθή ἑντάκλασις ὑπάρχειαν του καὶ δύναμιστούλων πάγην ἀπὸ τὴν ἐπισκόψουν στῇ βίλλᾳ του. Ο Μιλτόν, συνηθισμένος ἀπὸ τὰ «εὐδόπτα» του

στην πόλη, τούς ύποδεξτήρικους υπερβολικούς ενθυμούς :
— Καλώς σας παίδι ! τούς πάντες. Πώς κατωφθώσατε, τέλος πάντων, νά φθητε νά πιούμε ένα ποτόργακι ;
Εκείνους τραβίλασαν μια δικαιολογία κ' α' άρχισαν νά μισάνε τά λόγια τους, δηλωνόντας με τρόπο οπι πηγάν για νά τὸν συλλάβουν.
— Τί νά με κάνετε ? ΝΑ μὲ κλείστε στη φυλακή ; τοὺς ρώτησε.
Ωστερό, θύσερ ^α από τὴν τέταρτη μποτίλια ποὺ ήπιαν μαζόν, οι ἀστιψήλακες ζαλιμεντοί θήρανσαν σωστὸ διτὶ ὁ Μιλτῶν δὲν ἔπειτε καὶ κλειστὴ στὸ τῆμα καὶ τὸν ἄρρεναν ἐλέυθερο. Οταν συνήλθαν ἀπὸ τὸ μεθύσιο τους δὲν μπορούσαν πειλά τὰν συλλάβουν, γιατὶ ἐντωμεταξὺ ἐκείνος είχε κανονίσει τὴ δουκειά του καὶ είχε πλήρωσει τὸ

"Ἐνας καινούργιος γάμος πρόκειται ν' ἀναγγελθῇ αὐτές τις μέρες στὴν πόλη τῶν κινηματογράφων, τὰ ὄνδρατα ὅμως... τῶν ψυχάτων του κρατοῦνται μυστικά. Σήμωνα ώστεσσο μὲ τις πληρωφορίες τῶν περιοδικών κι' ὁ γαμπρὸς κι' ἡ νύφη εἰνε ἀπὸ τοὺς «ἀστέρες» πρώτης πενθεῖσσι τῆς αιώνιουπλέοντος.